

VIETĒJĀS ZIŅAS

Šonedēļ cer pieņemt budžetu

◆ Pagājušajā nedēļā rajona padomes šī gada budžetu skatīja un apsprieda komitejās.

Līdzekļu sadalījuma izmaiņas vienlīdz skar pagastus, pilsētas un rajonu, tāpēc jāuzklausā visas ieinteresētās puses. Sakarā ar to, ka pagasti un abu pilsētu domes šogad pārņems vairākas funkcijas, kuras līdz šim pildīja un daļēji arī līdzekļiem nodrošināja rajona padome, pēdējā cer, ka tai būs vairāk iespēju parūpēties par rajona mēroga pasākumu organizēšanu.

Piektdien, 24. februārī rajona padomes deputāti savā kārtējā sēdē gatavojas pieņemt šī gada budžetu.

Kas pagastiem? Kas rajonam?

◆ Pirmie četri pagasti — Sauna, Jersika, Pelēči un Sutri — pagājušajā nedēļā rajona padomē pārrunāja jautājumu par to, kādas funkcijas pārņems paši, ko deleģēs rajonam.

Kā jau iepriekš tika spriests, šie četri pagasti piekrita, ka rajona pārziņā atradīsies arhitektūras un celtniecības dienesti, vairāki iedzīvotāju sociālās aizsardzības jautājumi.

Paredzams, ka visas lauku skolas, izņemot Aglonas ģimnāziju un Rudzētu palīgskolu, nonāks tiešā pagastu pārziņā. Rajona skolu valde realizēs tikai metodisko vadību.

20. februārī turpināt sarunas ar rajona padomi bija aicināti pārējie pagasti. Līdz ar to tiks panākta vienošanās, kas būs jādara lauku pašvaldībām, kas rajonam.

«Sāciet strādāt ar to, kas ir»

◆ Rajona padomes priekšsēdētājs I. Meluškāns izteica «Novadniekam» savu viedokli par tīkšanos, kas bija vēlta pilsētas jauno atīrīšanas iekārtu celtniecības turpināšanas problēmām.

Viņaprāt loģisks ir Valsts reformu ministrijas plānošanas un ekonomiskās daļas, kā arī reģionālās vides aizsardzības komitejas ieteikums necerēt, ka iekārtu celtniecības turpināšanai un pabeigšanai tiks iedalīti valsts budžeta līdzekļi, kamēr netiks izsmeltas vietējās iespējas.

Tas nozīmē, ka pilsētas domei

vairāk vajadzētu palauzīt galvu, kā pamazām virzīt daļu notekūdeņu uz siera rūpnīcas atīrīšanas ietaisēm. Arī Rīgas viesu galvenais arguments — sāciet strādāt ar to, kas ir, tad arī atgriezīsieties pie jautājuma par celtniecības tālāku finansēšanu.

Viesis no Eiropas Padomes

◆ 23. februārī Preiļus apmeklēs Eiropas Padomes deleģēts pārstāvis, kuru Austrumlatvijā visvairāk interesē bezdarba problēmas risinājuma varianti.

Augstais viesis, kurš ir arī Francijas pašvaldību darbinieks, piedalīsies rajona konsultatīvās padomes darbā, bet vēlāk iepazīsies ar lielākajiem dikā stāvošajiem rajona rūpniecības uzņēmumiem. Lai nu eiropieši paskatās, ko savā saimē ir uzņēmuši.

M. Gaiļa diena Preiļos

◆ Beidzot ir skaidra Latvijas Republikas Ministru prezidenta Māra Gaiļa vizītes diena Preiļu rajonā — 10. marts.

Rajona padomes priekšsēdētājs I. Meluškāns izteica nožēlu, ka pēc «Novadniekā» publicētā aicinājuma izteikt savus priekšlikumus vizītes organizēšanai, neviens tā arī neatnāca ar savām idejām.

Paredzēts, ka piektdien rajona padomes sēdē deputāti vienosies par Ministru prezidenta vizītes programmu.

L. Kirillova

Cik puīšu aizies dienestā? Maz

◆ Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu rajona valsts dienesta pārvaldes priekšnieks Antons Andžāns, šogad LR Aizsardzības spēkus papildinās tiešām maz jauniešu, kas sasnieguši dienestā iesaukšanas vecumu.

20 atzīti par slimiem, 96 strādā zemnieku saimniecībās un viņu iesaukšana dienestā pagaidām atlikta, 43 ir tiesāti (viņu iesaukšana arī atlikta), 23, kas precējušies, ir viens vai divi audzināmi un aprūpējami bērni (iesaukšana atlikta uz laiku), 39 ir studenti un 3 republikas sportistu izlases dalībnieki vai to kandidāti (viņu iesaukšana dienestā atlikta uz laiku).

Pirmajā ceturksnī LR Aizsardzības spēkos no rajona paredzēts iesaukt 42 jauniešus. 4 dienēt aizgājuši janvārī, 6 aizies šī mēneša

beigās un 32 martā. Viņi dienēs valsts bruņotajos spēkos, iekšlietu formējumos, robežsargos un jūras spēkos.

Zemes īpašumus atjauno pārāk gausi

◆ Valsts zemes dienesta Preiļu rajona nodaļas darbinieku secinājums: zemes īpašumu atjaunošana rajonā norit pārāk gausi.

Pagaidām tikai 81 cilvēks savus zemes īpašumus reģistrējis Zemesgrāmatā. Pavisam zemes īpašumus caur pašvaldībām atjaunojuši 225 cilvēki (īstie īpašnieki un mantinieki) 3440,9 hektāru kopplatībā. Zeme piešķirta īpašumā par maksu 86 cilvēkiem, kopplatība 1107,2 hektāri.

Aglonas bazilika savā īpašumā atjaunojusi 428,4 hektārus zemes, tā visa reģistrēta Zemesgrāmatā. Mārim Spuriņam no Rožkalnu pagasta pieder dalītais zemes īpašums: 16 hektāri mantojumā un 2,6 hektāri par maksu. Riebiņietei Annai Betlerei zemes īpašums (6,4 hektāri) pārcelts no Stabulnieku pagasta uz Riebiņu pagastu.

J. Aizkalns

Uz tikšanos dziedošo ģimeņu «Spietā»!

◆ Pagājušajā vasarā Aglonā spietoja Latgales dziedošās ģimenes, un dziesmas, spēlējot lielum, pieskandēja Madelānu pilskalnu, kāds gaišs brīdis tajā pelēkajā dienā tika arī skatītājiem.

Nu sācies jauns gads, ar savām baltām un pelēkām dienām, ar gaišiem un pārdomas rosinošiem brīžiem, bet varbūt ar jaunām dziesmām.

Droši vien vienas saimītes ir kļuvušas kuplākas, lielāki izauguši mazie bišu bērni. Varbūt blakus, kaimiņos ir izveidojusies jauna dziedošā saimīte.

Būsiet gaidīti pulkā! «Spietā» ļoti gribētos dzirdēt Preiļu dziedošās ģimenes. Tādas noteikti ir. Vajag tikai mazliet uzdrošināties, un varbūt jūsu ģimenē kopā ar «Spietu» ienāks kāds gaišs kopā būšanas mirklis.

Pavisam tuvu ir 4. marts, kad atkal skanēs dziedošais «Spietis». Ja esat izlēmuši dziedāt kopā, piezvaniet uz skolēnu jaunrades centru. Rajona «Spietā» gaidīta ir katra saimīte, kuru vieno dziesma.

I. Peiseniece,
skolēnu jaunrades centra
metodiķe

Preiļu 2. vidusskola atzīmē jubileju

Preiļu 2. vidusskolai šogad aprit 50 gadi. 4. februārī reizē ar absolventu salidojumu tika atzīmēta arī skolas jubileja, uz kuru bija sabraukuši gan absolventi, gan bijušie skolotāji, lai satiktos, atcerētos skolas gadus.

Ar ko mums, 12. klases skolēniem, šis vakars palika atmiņā?

Bija daudz ziedu, smaidu, prieka asaru un labu vēlējumu skolai un skolotājiem. 8.-12. klašu skolēni bija savākuši un noformējuši materiālus par skolotājiem veterāniem un pirmajiem absolventiem.

Drīz mēs mūsu skolu pabeigsim. Mēs ļoti vēlētos, lai arī pēc daudziem gadiem skola mums būtu tikpat mīļa kā visiem agrākajiem absolventiem.

A. LEONOVA, I. KRASNAKOVA,
Preiļu 2. vidusskolas
12. klases skolnieces

• Attēlā: Preiļu 2. vidusskolas skolotāji veterāni.

LAUKU AKTUALITĀTES

Lai saņemtu subsīdijas

Latvijas Republikas Zemkopības ministrija šī gada 14. februārī izdevusi pavēli Nr. 43 «Par valsts subsīdiju fonda izveidošanu augkopības nozares attīstībai 1995. gadā». Valsts subsīdijas no 1995. gada valsts budžeta līdzekļiem augkopībā nosakāmas un izmantojamas turpmāk aprakstītajā kārtībā.

1. Par šķirnes sēklas realizāciju

1.1. Subsīdijas saņems šķirnes sēklu audzētāji, kas 1995. gadā, sākot ar 1. janvāri, realizēs superelites, elites, kā arī 1.-3. ataudzējuma šķirnes sēklu, kurai ir Valsts sēklu inspekcijas izdots sertifikācijas dokuments.

Kultūraugu saraksts, par kuru šķirnes sēklu realizāciju maksā subsīdijas

Kultūraugi	Superelites un elites sēkla	1.-3. ataudzējuma sēkla
Ziemāji (nekodināta)	—	45
Vasarāji (kodināta)	65	50
Vasarāji (nekodināta)	60	45
Zirņi, viķi, prosa, griķi	100	80
Kartupeļi (elites)	60	40
Linsekļas	—	150
Tauriņzieži (zālāju)	1000	1000
Stiebrzāles (zālāju)	—	500
Lupīna, rapšis	—	200

1.3. Noteiktā sēklas pārdošanas cena subsīdiju saņemšanai latos par tonnu (bez aprožējuma nodokļa):

Kultūraugi	Elites sēkla	1. ataudzējuma	2. un 3. ataudzējuma
Ziemāji	77	72	62
Vasarāji	72	70	62
Kartupeļi	72	70	62
Aboliņš	1000	800	600

1.4. Subsīdijas maksā arī tad, ja sēkla izsniegta kā aizdevums pret graudu atdošanu rudenī ar noteikumu, ka atdotie graudi kļētsvarā nepārsniegs 1,5 reizes aizdotās sēklas daudzumu, paredzot aizdevumu atdot naudā. Cena nedrīkst pārsniegt 1.3. punkta noteikto.

1.5. Pieteikumus subsīdiju saņemšanai par realizēto šķirnes sēklu jāiesniedz rajona lauksaimniecības departamenta agronomam pēc formas Nr. 2, iesniegumam pievienojot sertifikācijas dokumentu (kondicionētās sēklas apliecība) un pavēdzīmes līdz šī gada 30. jūnijam.

2. Par šķirnes sējumiem

2.1. Subsīdijas ir tiesīgi saņemt visi tie graudu audzētāji, kuriem 1995. gadā ir šķirnes graudaugu, pākšaugu, zirņu, rapša, kartupeļu un zālāju sējumi, kas apstēti ar sēklu līdz trešajam ataudzējumam (vasaras kviešiem un pākšaugiem līdz piektajam). Sējumiem jābūt kopīgiem atbilstoši agrotehniskajiem noteikumiem. Graudaugu sējumu platībai jābūt 2 ha un lielākai, bet kartupeļu, zirņu, rapša, zālāju, pākšaugu sējumu platībām 1 hektārs un vairāk.

2.2. Subsīdijas izmaksā rajona lauksaimniecības departaments. Pieteikumi subsīdiju saņemšanai par šķirnes ziemāju un vasarāju graudaugu, kā arī citu kultūru sējumiem, jāiesniedz rajona lauksaimniecības departamenta galvenajam agronomam līdz šī gada 1. jūnijam pēc formas Nr. 1.

2.3. Rajona valsts sēklu uzraudzības inspekcija līdz 1. augustam veic pieteikto sējumu pārbaudi un sastāda šķirnes sējumu apstiprināšu dokumentu. Šķirnes sējumu lauku apskati un reģistrāciju apmaksā audzētāji.

2.4. Rajona lauksaimniecības departaments par esošajiem šķirnes sējumiem izmaksā subsīdijas šādā apmērā:

- 2.4.1. Par 1994. gada rudenī sētajiem un 1995. gadā saglabājušies ziemāju sējumiem — Ls 12 par 1 ha;
- 2.4.2. Par 1995. gada pavasarī sētajiem vasarāju sējumiem — Ls 12 par 1 ha, pākšaugiem (zaļie zirnīši), griķiem, rapša sējumiem — Ls 25 par 1 ha, apstādītajiem kartupeļu laukiem — Ls 30 par 1 ha;
- 2.4.3. Par 1995. gada pavasarī zem virsauga pasēto tauriņziežu sēklu laukiem — Ls 15 par 1 ha un par 1995. gadā novācamiem tauriņziežu sēklu laukiem — Ls 25 par 1 ha;
- 2.4.4. Par 1995. gadā pavasarī zem vasarauga pasētiem stiebrzāļu sēklu laukiem — Ls 10 par 1 ha un par 1995. gadā novācamiem stiebrzāļu sēklu laukiem — Ls 15 par 1 ha.

Subsīdijas izmaksā ar Zemkopības ministrijas pavēli līdz šī gada 1. septembrim.

3. Par linu ražošanu

3.1. Subsīdijas ir tiesīgi saņemt visi linu audzētāji, kuriem 1995. gadā ir linu sējumi un ir noslēgti līgumi ar linu pārstrādes uzņēmumiem par tilinātu linu stiebrņu realizāciju.

3.2. Valsts subsīdiju apjoms ir Ls 70 par tonnu tilinātu linu stiebrņu ar kvalitātes rādītāju Nr. 0,75 un 90 latos par tonnu maksās par linu stiebrņiem, ja tie atbilst Nr. 1 un augstāk.

3.3. Subsīdijas saņem divos termiņos. Avansu pēc linu sējumu apsēšanas, un tas ir līdz Ls 60 par katru apsēto hektāru pēc agrotehniskiem noteikumiem koptajām platībām. Galīgo norēķinu veic pēc tam, kad lini nodoti pārstrādes uzņēmumam.

3.4. Par linu sējumiem rajona lauksaimniecības departamentā ir jāiesniedz pieteikums pēc formas Nr. 3 līdz šī gada 1. jūnijam, ja zemnieks grib saņemt avansu.

3.5. Rajona lauksaimniecības departaments veic sējumu apskati un dod slēdzienu par avansa izmaksu no Ls 20-60 par ha atbilstoši sējumu stāvoklim, ko izmaksā līdz šī gada 1. septembrim.

3.6. Subsīdiju galīgā izmaksā linu audzētājiem notiek pēc stiebrņu pārdošanas linu fabrikai, pamatojoties uz ražotāja pieteikumu pēc formas Nr. 4, ko jāiesniedz lauksaimniecības departamenta galvenajam agronomam līdz 1995. gada 10. decembrim.

Subsīdijas arī biškopībā

Vēl šogad paredzētas valsts subsīdijas kartupeļu audzētājiem pārstrādei, par dārzeņu sēklaudzēšanu, kā arī biškopjiem, kuri realizē Latvijas vietējās, Karpatu, Itālijas, Kaukāza kalnu un Ukrainas bišu rases deļošanas un nedēļošās (neapauglotas) bišu mātes un kuru atbilstību noteiktajai rasei tīrības pakāpei apliecina SIA «Biškopības laboratorija» sertifikāts.

Jānis KIVLENIEKS,
rajona lauksaimniecības departamenta galvenais agronomis

Atgūtajā Arendoles skolā

■ Paši skolotāji nemaz tik bieži kafijas galdu neuzklāj. Lūcija Livmane, Veronika Kokina un Jānis Lazdāns pirmoreiz kopā pozē fotogrāfam kā vienas skolas – Arendoles sākumskolas – pedagogi un direktors.

Pirms divdesmit gadiem mazo lauku skolu slēgšanas kampaņā beidza pastāvēt arī Arendoles skola, kaut arī pēc skolēnu skaita tik maza tā tobrīd nebija. Toreizējai skolas vadībai kaut kādu iemeslu dēļ pietrūka enerģijas cīnīties par savas skolas izdzīvošanu kā to darīja citi direktori, kuri, kā stāsta aculiecinieki, dienām neizgāja no toreiz visvarenās partijas komitejas mājas, no kabineta kabinetā iedami un sava ciema ļaužu nākotni aizstāvēdami.

Šīs skolas laimīgi noturējušās vēl līdz šodienai. Bet Arendolē kādu laiku pastāvēja palīgskola, pēc tam arī tās audzēkņi pārcēlās uz Rudzētiem. Skolotāju saime izklīda, skolas tradīcijas izgaisa no atmiņas, skolas nams – Arendoles muiža gāja no rokām rokās. Skolēni nepalika bez mācīšanās, kolhozu laikos viņi ar kolhozu autobusu brauca uz citām apkaimes skolām, visvairāk – uz Vārkavas vidusskolu. Kursēja arī daudzi satiksmes autobusi un citu raižu, izņemot garo diskomfortu, kad pieaugušie pasažieri pārpildītajos autobusus mazos skolnieciņus nežēlīgi stumda prom un atpakaļ pa autobusu, bet tādas lietas kā diskomforts mūsu zemē nekad jau nav ņēmas par pilnu, nebija. Līdz pēdējiem gadiem. Kad pēkšņi Arendoles bērni palika malā no skolas mācībām, jo tos desmit, dažam vairāk, dažam mazāk, kilometrus līdz Vārkavas vidusskolai nebija ar ko braukt. Ne kolhoza, ne paju sabiedrības, ne maršruta autobusa. Lielākie skolēni apmetās internātā, bet pirmklasnieku, otrklasnieku vecumā bērniem nav piemērota dzīve ārpus ģimenes. Bērni kavēja skolu, daži no viņiem to ilgstoši neapmeklēja.

Par savas skolas atjaunošanu arendolieši līdz pagājušajam gadam varēja tikai sapņot, tam vajadzēja reālu palīdzību, līdzekļus. Sava novada ļaužu interesēs pie lietas ķērās 5. Saeimas deputāts Jānis Kokins, atbalsts tika saņemts Saeimā, Izglītības ministrijā, rajona skolu valdē, pašvaldībā.

Uz kādreizējo skolas ēku – muižas cerēt vairs nevarēja, jo tā jau bija

nonākusi privātpersonas īpašumā, atlika ar valdības piešķirtajiem 5000 latu (atskaitīsim apgrozījuma nodokļa 1000 latus) ķerties pie muižas klēts iekārtošanas skolas vajadzībām. Vajadzēja arī cilvēku, kas galamērķi – skolu izjustu kā kaut ko ļoti tuvu, personisku, kas ķertos pie smagā un sarežģītā darba ar entuziasmu, ar godīgām rokām, siltu sirdi un lielu vēlēšanos. Tā bija sagadījies, ka sava tēva zemi Arendolē atguva Jānis Lazdāns, cilvēks ar mākslinieka un pedagoga izglītību, kurš ļāvās pierādīties direktora amatam, labi apzinādamies, ka, lai tiktu līdz direktora godam, vispirms jātieks pie skolas. Mērķis bija – jau 1. septembrī atvērt Arendoles sākumskolu.

Kad pirmie sarunātie amatnieki par darbu pieprasīja 1800 latus, direktors no viņu pakalpojumiem atteicās. Viņš uzskatīja, ka tas izdarāms par lētāku maksu. Pie darba lika pats savus dēlus – studentus. Vecās muižas klēts sākās grūdu likšanas, sienu, griestu, remontēšanas, krāsošanas, durvju, logu ielikšanas, krāšņu mūrēšanas darbi. Tika pieaicināti arī citi palīgi. Kad svaigo dēļu un krāsu smaržai cauri augusta vidū jau varēja iedomāties krīta smaržu uz tāfeles, kad mazie arendolieši jau zināja, ka vecāki viņus sūtīs uz atjaunoto skolu, samilza kāds cits jautājums. Kas šajā skolā strādās? Kur ir tie pedagogi, kas brauks uz tālo un svešo vietu? Kas viņus te sagaida? Pašu kādreizējie skolotāji jau sen kopš iestrādājušies un iesakņojušies citās vietās. Tas bija brīdis, kad likās, ka skolā septembrī mācības neiesāksies. Skolotāju sameklēšana vislielākās pūles prasīja skolu valdei...

Neuzvedīgais februāris vienu pēc otras logos triec slapjas brāzmas, bet skolnieciņi par to nebedā. Silti piekurināta krāsnis, sausas kājas, karsta tēja krūzītē un mamas dotās sviestmaizes uz skolas soliēm. Apmēram šajā laikā visās skolās ir garais starpbrīdis un pusdienošana. Bērni ieturas nesteidzīgi, jo neviens te negrasās atpemt

■ No mājām nestajās krūzītēs smaržo Arendoles pļavu ziedu tēja. Ir starpbrīdis.

ķebli kā pilsētas skolās ēdienu reizē. Katrs ir mazs, bet atšķirīgs, ievērojams cilvēks, nevis sastāvdaļa lielajā skolas masā. Arendoles sākumskolā pašlaik mācās 18 skolēni, strādā divi pastāvīgie skolotāji, direktors, atsevišķas stundas pasniedz studentus no Daugavpils. Rit normāla skolas dzīve, bērni vakaros atgriežas katrs savās mājās.

2. un 4. klasei audzinātāja ir Veronika Kokina, pensionēta skolotāja, kurai savā laikā nācās piedzīvot vietējās skolas slēgšanu. Ar 1. un 3. klasi strādā Lūcija Livmane, kura ļāvās pierunāties, pamest darbu kaimiņu rajona skolā un atgriezies šeit, tuvāk vecāku mājām. Tomēr Lūcija saka, ka viņai vēl joprojām ir grūti no lielas skolas ritmiem pāriet uz mazas skolas dzīves ritējumu.

Skolā tiek apgūti visi mācību priekšmeti, ieskaitot angļu valodu. Šogad šeit ir piecas klases, bet piektajā klasē mācās... viens skolēns. Mācās arī tie pieci bērni, kas pēdējā laikā lielā attāluma dēļ neapmeklēja Vārkavas vidusskolu. Skolā sagādātas nepieciešamās mēbeles. Tā izremontēta un iekārtota kopīga darba rezultātā. Strādāja arī vecāki, pirms mācību gada sākuma sarīkota talka, kurā satikās un skolas apkārtni kopa visi kādreizējie Arendoles skolotāji.

Arendolē mācījusies, vēlāk – strādājusi arī rajona skolu valdes metodiķe Tekla Mukāne un, piemēram, kinoaparātūra mācību filmu demonstrēšanai skolai sagādāta ar viņas neatlaidīgu uzstājību Izglītības ministrijā. Skolas bibliotēka veidojas no dāvinātajām grāmatām, daudz literatūras par dabu dāvinājusi preliete Tatjana Vilcāne. Skolu savā laikā beidzis Alberts Sarkanis, pašreiz Latvijas vēstnieks Lietuvā. Par Alberta Sarkaņa dāvinātajiem līdzekļiem nopirkts televizors, viņš dāvinājis arī bērnu enciklopēdiju. Varslavānu ģimene,

kas dzīvo Kanādā, uz Ziemassvētkiem visiem skolas bērniem atsūtīja paciņas ar saldumiem, saņemts sūtījums no Daugavas Vanagu kopas – grāmatas, rakstāmpiederumi. Grāmatas Arendoles sākumskolai dāvinājušas arī Riebiņu, Vārkavas, Līvānu 1. vidusskolas un citas.

Skolai pašlaik ir trīs klašu telpas, skolotāju istaba un direktora kabinets reizē.

Direktors Jānis Lazdāns par turpmāko mērķi uzskata paplašināšanu:

— Skola ir jāpaplašina, jo nav normāli, ka no daudz bērnu ģimenes jaunākie bērni iet šajā skolā, bet brāļim vai māsai sestklasniekam jāmēro tālais ceļš līdz Vārkavai. Domāju, ka varam paplašināties līdz devītajai klasei. Šajā ēkā telpu skolas vajadzībām pietiktu. Nepieciešami līdzekļi to remontam. Naudu vajag arī zāles remontēšanai un iekārtošanai.

Skolas zāle, kaut arī nekrāsotām sienām, griestiem tomēr tiek izmantota. Citādi ne Mārtiņdienas, ne ziemas saulgriežu svētkus nebūtu bijis kur svinēt. Šie svētki spilgti palikuši vietējo ļaužu atmiņā, jo pēc tik daudzajiem gadiem atkal ir bijis, kur sanākt kopā, satikties. Atnākuši ne vien skolēnu vecāki, vecvecāki, bet arī tādi, kam ne bērni, ne mazbērni skolā neiet. Svētku koncerta deļai vajadzējis sprigulīti un grābeklīti. Jāzeps Mukāns, daudzu darbu lietpratējs savai mazmeitai tos izgatavojis. Bet arī Juris Bramanis ir grābekļu meistars, un arī viņa mazmeita skolā ieradās ar grābeklīti. Skolotāji nācās deļotāju skaitu paplašināt.

Līdz šim skolai bija sintezators, bet tagad Rožkalnu pagasts dāvina pianino.

Ne tik drīz skola varēs teikt, ka nu visa pietiek. Vēl ir vajadzīgi sporta rīki un iekārtas fizikulturai.

Abos koridoros vada galos šūpojas lampiņas bez kupoliem, būtu nepieciešami augstāki krēsli un mācību galdiņi. Vienā klasē ierīkota oriģināla apkurināšana. Dīvainā, lielā metāla krāsnis telpu piesilda desmit minūtēs. Taču to vajag ar kaut ko norobežot vai apmūrēt.

Skan zvans, sākas stunda, skolotāji iet klasēs, norimst bērnu čalošana, direktors, liekas, caur sienām saklausas stundas mieru. Ir atdzimusi skola. Ir gandarījums visiem tiem, kas izlojoja ideju, kas īstenoja to par realitāti. Ir labi ģimenēm rītos pavadīt bērnus uz savu skolu, kuru vada cienījams cilvēks.

Un tomēr. Liekas, dziļdziļos pamatos jau atkal sāk grauzties nedrošības ķimīs. Sācies skolu decentralizācijas process, vietējās pašvaldības slēdz līgumus ar skolu valdi par skolu pārņemšanu savā pārziņā, par to, ko no savas puses darīs pagasts, ko skolu valde. Vai visu pagastu varas gribēs darīt tik, cik būs vajadzīgs skolām?

Arendoles sākumskolai pie visa tā vēl negals ar lielo attālumu. Rajona centrā ar garāmbraucošu autobusu var nokļūt tikai piektdienās. Citās nedēļas dienās direktors soļo kājām vai brauc ar velosipēdu gandrīz desmit kilometrus līdz šosejai, pa kuru kursē autobuss. Preiļos jātieks, ja grib satikties ar citu skolu direktoriem, ja jāsaņem metodiskie materiāli, vai kārtojama cita lieta. Ja par skolas saimnieku kļūs Rožkalnu pagasts, līdz tā centram direktoram tikpat liels ceļš gabals ejams kājām. Pirmajā nedēļā pēc Lieldienām Arendoles iepriekšējās skolas divdesmitā – pēdējā izlaiduma absolventi iecerējuši rīkot salidojumu. Kaut arī tas nenotiks kādreiz kopējā skaistajā ēkā ar torniņiem aiz vecajiem kokiem, tomēr savā skolā.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Izstrādāta tūrisma attīstības programma

Vai Latgale ieklausies tūrisma biznesā? Vieni uzskata, ka latgaliešiem nav ne uzņēmības, ne līdzekļu, lai attīstītu tūrisma un piesaistītu ārzemniekus, citi savukārt domā, ka Latgalei iespējams kļūt par savdabīgu mūsu valsts tūrisma centru. Pie pēdējiem pieder arī rajona deputātu padomes plānošanas un ekonomikas nodaļas vadītājs V.Stūris.

Viņa vadībā izstrādāta tūrisma attīstības programma, rajons jau sadalīts vairākās zonās. Centrālajā daļā – Preiļu, Pelēču, Galēnu pagastos – iecerēts atjaunot senās pils, pārvēršot tās par augsta servisa hoteliem un citiem infrastruktūras objektiem. Projekts pa-

redz atjaunot arī Preiļu pili un Medību pili Anspokos. Tas ir pirmais, ko iecerēts īstenot.

Tiesa, patlaban tā ir tikai skaista ideja, un nekas vairāk. Jo, lai atjaunotu minētos objektus, vajadzīgas aptuveni 1,5 miljonu latu lielas investīcijas. Taču ar savu projektu V.Stūris, kā saka, jau izgājis tautā. Tas tika demonstrēts izstādē «Balt-Tour» Rīgā, ir izsūtīts ārvalstu vēstniecībām, lai iepazīstinātu ārzemju investorus, bet Pasaules bankai lūgts veikt projekta ekspertīzi. Vārdū sakot, investīciju meklēšana sākusies.

Tiek domāts arī par projekta izstrādi Aglonas pusē. Gan Aglona, gan Rušona

ir tāda neliela «paradīze», kura ar krāšņo dabu spētu pievilināt ārzemju tūristus. Bet, izņemot dabu, patlaban te vairāk nekā nav. V.Stūris uzskata, ka iespējams izstrādāt servisa attīstības projektu arī šai pusē, piesaistīt investorus, jo tūrisms visā pasaulē ir viens no lielākajiem peļņas avotiem. Aglonas novadu vismazāk ir skārusi padomju laika «civilizācija», tas var kļūt pievilcīgs gan tūristiem, gan atpūtniekiem, un līdz ar to iespējams ieinteresēt investorus.

Tie ir divi galvenie projekti, pie kuriem strādā V.Stūra vadītā plānošanas un ekonomikas nodaļa. Bet vēl paliek trešais, kas arī ļautu Latgales zemniekiem

pelnīt naudu, – proti, lauku mājas, muzeju izveide ar sentēvu lietām, saimniecības piederumiem utt. Latvijā jau ir iekārtotas vairākas tādas mājas, kuras uzņem ārzemju viesus. Diemžēl tās visas ir citos novados, jo mūsu puses ļaudis līdz šim bijuši mazāk uzņēmīgi.

Un pēdējais. V.Stūris uzskata: to, ko neizdarīs latgalieši, izdarīs «naudas maiši» no lielpilsētām. Kaimiņu rajonos tāda aina jau esot vērojama. Jo uz Latgales kā potenciāla tūrisma centra «iekarošanu» lūkojas daudzi. Un tad var iznākt tā, ka vietējiem cilvēkiem atkal tiek atvēlēta Pelnušķītes loma.

A.Īļina

Vai Aglonā vajadzīga slimnīca?

Tas nu ir jautājums, uz kuru pēdējā laikā izmisīgi meklē atbildi rajona pašvaldības bezpeļņas uzņēmuma «Aglonas lauku slimnīca» darbinieku kolektīvs. Kad trīsdesmito gadu beigās cēla slimnīcas tagadējo ēku, acimredzot, sabiedrībā valdīja uzskats, ka ir gan vajadzīga.

Slimnīca bija vajadzīga arī pēc kara gados. Toties tagad situācija ir sarežģījusies, bet nākotne izskatās tik dziļā miglā tūta, ka kādu gaismas stariņu tur vēltīgi cenšas saskatīt pat dakteris Krimāns.

Savam kolektīvam viņš ir priekšnieks, direktors un sagādnieks vienā personā, bet slimniekiem — galvenais un vienīgais ārsts.

«Iedomājieties situāciju, ka man ir jābrauc uz ministriju Rīgā vai kādās citās darīšanās uz galvaspilsētu. Ceļos nakts melnmā, rīta esmu tur, ātri izskrienu ar savām problēmām cauri priekšniecības kabinetiem un vēl ātrāk braucu atpakaļ uz Aglonu. Nevar taču atstāt slimniekus bez uzraudzības,» stāsta Vadīms Krimāns. «Tieši tāpēc, ka viņi vēl dzīvo un strādā laukos, ka pārmērīgā darbā sen jau saabeiguši veselību, šie cilvēki ir pelnījuši, lai viņus uzmana, lai par viņiem rūpējas. Bet ko lauku slimnieku labā varam atlaucies mēs? Tie ir smieklīgi un asaras...»

Aglonas slimnīcā iegādājāmies tajā dienā, kad dakteris nupat bija saņēmis dokumentu, kas apliecina, cik liela rociņa viņiem šogad atvēlēta no slimokases. Izrādās, ka eks vien ir, pietrūkst pat algas izmaksāšanai. Taču nu aglonieši ir, kā saka, paši sev saimnieki, ar saviem statūtiem un visu pārējo, kas no tā izriet. Grāmatvedību vajag? Vajag. Savu laboratoriju vajag? Vajag. Transportu vajag? Vajag. Taču kur un par kādiem līdzekļiem to visu sagādāt, neviens nezina teikt. Ne rajona padomē, ne pagastā, ne slimokasē. Cits nekas neatliek kā lūgt palīdzību sponso-riem. Varbūt kāds biznesmenis apžēlosies un uzdāvinās mēbeles, traukus vai ko citu derīgu? Kā to izdarīja, piemēram, veikala «Somerset» saimnieks un bankas «Baltija» Aglonas filiāles vadība. Paldies, jo beidzot slimnīcai ir televizors un vairāki ļoti jauki aparātiņi arteriālā spiediena mērīšanai un cukura līmeņa noteikšanai asinīs.

Preiļu slimnīcai gultas vietas vērtība aprēķināta 5,2 latī, Līvānu slimnīcai 4,8 latī, bet agloniešiem — 3,6 latī. Izskatās tā — jo naba-gāks, jo mazāk var uzdrīkstēties.

Dakteris Krimāns uzskata, ka gul-tas vietas vērtībai jābūt līdzvērtīgai ar summu, kāda atvēlēta rajona centra slimnīcai. Aglonas lauku slimnīca taču nav nekāda privāt-struktūra, kas var atļauties pelnīt naudu.

Dakteris žēlojas par to, ka uz slimnīcu nāk lielākoties «ie-laisti» slimnieki. Iespējams, ka tas ir in-formācijas trūkuma dēļ, jo visi vien-nā balsi sakot — bet slimnīcas taču tagad ir tik dārgas! Pieci santīmi par pieņemšanu pie ārsta un piec-padsmit santīmi par vienu slimnīcā pavadītu dienu — tas taču nav dārgi. Daudz vairāk izmaksās ie-laistas vainas ārstēšana. Kaimiņa vai paša izdomātas receptes vairs nepalīdzēs.

Kad 1985. gadā dakteris Krimāns beidza toreizējā Rīgas Medi-cīnas institūta Ārstniecības fakul-tāti un atbrauca strādāt uz Prei-ļiem, droši vien nedomāja un ne-gaidīja, ka nokļūs tik grūtā un sarežģītā situācijā. Arī tad, kad ga-du vēlāk kļuva par galveno ārstu Aglonā, laikam vēl cerēja mazo lauku slimnīcu pārveidot par jauku oāzi.

Nevar jau visu uzvelt jaunībai, sak, velc, Krimān, to vezumu, tu tak esi jauns... Krimāns gan velc. Tomēr arvien dziļāka viņā rodas pār-liecība, ka mazās lauku slimnīcās nav vajadzīgas ne Saeimai, ne mi-nistriem, ne visiem pārējiem vado-šiem un pusvadošiem amatvīriem. Tās ir vajadzīgas vienīgi vecajiem un samocītajiem lauku onkūļiem un tantukiem, tiem manturīgajiem un tiem ubagiem, kuri tur meklē ne tikai zāles, lai remdētu sāpes, bet arī siltumu, ēdienu un iejūtību. Un vēl — tāda slimnīca vajadzīga arī Krimānam un viņam līdzīgiem jauniem cilvēkiem, kuri vēl pēdē-jiem spēkiem turas un nebēg no laukiem projām.

Aglonu pēdējā laikā apmeklējuši dažādi augsti valstsvīri. Bet visi tikai garām vien skrējuši un pa ceļam nevēlīgi izmetuši, sak, gan jau būs labi, dakter, pacieties. Dak-teris ciešas un gudro, kā iztikt, kā izdzīvot, kā labāk aprūpēt tos trīs-desmit slimniekus, kuri uzturas zem viņa vadītās iestādes jūnta. Uz Aglonu ārstēties, izrādās, brauc arī no Stabulniekiem, Galēniem, Ru-šonas, Preiļiem. Tie ir pastāvīgie pacienti, kuri nāk pie sava daktera, uz savu slimnīcu.

Vadīms Krimāns saka: «Mūs pa-rasti atceras tikai ap 15. augustu, kad vajag organizēt dežūras liel-ajos baznīcas svētkos. Pēdējā laikā

• Dakterim Krimānam vēl ir gana optimisma, lai nerādītu skābu seju saviem pacientiem.

esam nostumti malā. Šogad atkal būs vēlēšanas, atkal būs skaisti un melu pilni lozungi, kas vēstīs par esošo un nākamo deputātu bezgalīgajām rūpēm par tautu. Bet pēc laiciņa mēs atkal pārliecināsimies, ka medicīnas lik-tenis Aglonā rūp tikai mums un mūsu slimniekiem, nevis deputā-tiem, kuri tik braši solījās par visu rūpēties.

Ne vienreiz vien no saviem pa-cientiem esmu dzirdējis priekšliku-mu ziedot slimnīcas vajadzībām kaut vai pa latam. Tātad slimnīca viņiem ir vajadzīga. Un vajadzīgs arī mūsu darbs.

...Pamēģināšu līdz augustam. Varbūt izdosies, varbūt izturēsim. Taču esmu pārliecināts, ja es ne-strādāšu par ārstu šeit Aglonā, tad nestrādāšu nekur. Gan jau atradīšu citu spēku pielikšanas punktu...»

Nobeigumā gribu piedāvāt laik-raksta lasītāju uzmanībai pāris skaitļus. 1938. gadā, tas ir, laikā, kad Aglonā tika uzcelta tagadējā slimnīca, Latvijā daktera pamatal-ga bija 150-240 latī mēnesī. Klāt vēl jāpieskaita papildmaksā par apkalpoto cilvēku skaitu. Tādā veidā lauku ārsts ik mēnesī nopelnīja sešus simtus un pat vairāk latu. Bija godājams un pagasta ļaužu cienīts cilvēks.

L. Kirillova
J. Silicka foto

ZIŅAS NO CEĻU POLICIJAS

Līdz 15. februārim Preiļu rajonā notikuši 18 ceļu satiksmes negadīju-mi, kuros 2 cilvēki gājuši bojā un 3 guvuši miesas bojājumus. 34 autovadītāji aizturēti, vadot autotransporta līdzekļus alkohola reibumā, 3 no tiem bija bez autovadītāja tiesībām. 122 vadītāji sodīti ar naudas sodu par braukšanas ātruma pārsniegšanu. 38 vadītāji vadīja transporta līdzek-ļus bez vadītāja tiesībām. Pavisam par dažādiem pārkāpumiem pie admi-nistratīvās atbildības saukts 531 vadītājs. Iekasēta soda nauda Ls 720.

• 22. janvārī plkst. 19.45 uz ceļa Preiļi — Aglona Antons Valainis, būdams al-kohola reibumā, vadīja automašīnu VAZ-2121 un izraisīja sadursmi ar pre-timbraucošo automašīnu W-Santana. Bojātas automašīnas. A.Valainis sodīts ar naudas sodu — Ls 50.

• 31. janvārī plkst. 2.40 rīdzinieks A.Zālītis, būdams alkohola reibumā, braucot ar mikroautobusu RAF-22031, ceļa Rīga — Daugavpils 185. kilometrā nobrauca no ceļa, un autobuss apgā-zās. Materiāls par šo negadījumu nosū-tīts uz Rīgu.

Tajā pašā dienā plkst. 17.20 šī paša ceļa 188. kilometrā automašīnas VAZ-2108 vadītājs S.Trofans no Krāslavas nespēja «savaldīt» savu braucamo, ma-šīna aizkāra ceļa nomaļes stabu un tika sabojāta. Autovadītājs alkoholu ne-bija lietojis. Jāpiebilst, ka ceļš braukša-nai bija pārāk slidens.

• 7. februārī plkst. 19.15 Riebiņos, Rēzeknes ielā, J.Vančenko, vadot auto-mašīnu VAZ-2106, uzbrauca gājējam I.Prokofjevam, kurš no gūtajām trau-mām Preiļu slimnīcā pēc trim dienām mira. Pieņemts lēmums atteikt krimināl-lietas ierosināšanu, jo autovadītāja rīcībā nav nozieguma sastāva.

• 11. februārī plkst. 2.00 uz ceļa Preiļi — Aglona daugavpīlītiņš Ainārs Kokins, vadot Aizsardzības spēkiem piederošo

automašīnu GAZ-2410, neizvērējās drošu braukšanas ātrumu, mašīna no-slidēja no ceļa, apgāzās un tika bojāta.

• Par braukšanu alkohola reibumā atkārtoti gada laikā aizturēti Romualds Jasevičs no Aglonas pagasta un Ro-berts Ivanovs no Līvāniem.

Daugavpīli aizturēts Māris Bokāns no Līvāniem, bet Krāslavā — Nikolajs Mi-hailovs no Aglonas pagasta. Abi vadīja transporta līdzekļus alkohola reibumā. Mūsu rajonā aizturēti: Staņislavs Ba-nušs, Ions Hmeļevskis, Pēteris Zvirbu-lis, Aleksandrs Zujevs, Rihards Kokins, Kārlis Vilcāns, Vitauts Petrausks (visi no Līvāniem), Bārtulis Cakulis no Stabul-niekiem, Roberts Samuilovs no Rušo-nas pagasta, Ivars Kivriņš no Pelēču pagasta, Leonīds Akačēns no Preiļu pagasta, Gundars Kalniņš no Jēkabpils un Aleksejs Bondarevs no Daugavpils.

• Atbildot preiļietim J.Gurgonam, ku-ra vēstule nesen bija publicēta «Novad-niekā», varu vienīgi paskaidrot, ka cie-nījamais J.Gurgons absolūti neorientē-jas ceļu satiksmes noteikumos, par ko var spriest pēc vēstules satura. Sīkāk komentēt vēstulē norādītos faktus neuz-skatu par vajadzīgu.

J.Sparāns,
Preiļu rajona policijas nodalās
ceļu policijas inspektors,
policijas leitnants

VĒSTULE «NOVADNIEKAM»

Vai visus uztrauc bezdarbs Līvānos?

Ka Līvānos un to apkārtnē ir bez-darbs, varētu noticēt, bet vai var ticēt, ka iedzīvotājus šī problēma uztrauc? Domājam, ka nē, jo ar Līvānu nodar-binātības dienestu jau otro gadu slēdzam sadarbības līgumu par algo-tu pagaidu sabiedrisko darbu izpildi. Protams, tas saistīts ar dzīvesvietas atstāšanu uz nedēļām, mēnešiem, bet arī agrāk cilvēki brauca komandēju-mos un dzīvoja kopmītnēs.

Sodien nav vairāk kopmītnes, bet uzņēmuma viesnīcas, kurās ir augstā-kas prasības un dzīvo tikai uzņēmū-mā strādājošie darbinieki.

Līvānu nodarbinātības dienesta darbinieki ļoti rūpējas, lai būtu ma-zāks bezdarbs, lai cilvēkiem būtu kaut paši niecīgākie iztikas līdzekļi. Par bezdarbniekiem, kuri izteica vēlēša-nos un atbrauca strādāt uz valsts uz-pēmumu «Ēka» Siguldā, gan neva-ram teikt, ka viņus šis bezdarbs uz-trauc un viņiem ir vēlēšanās strādāt. Kopš 1994. gada jūlija pie mums darbā ir bijuši 35 cilvēki, kuri pēc pāris nedēļām bija spiesti atgriezties Līvānos, jo viņi bija alkohola varā. Lūk, daži no viņiem: J.Deriņš, I.Mi-piņš, V.Čulteris, I.Kirillovs, V.Ivanovs, J.Vitkovskis, A.Treibergs, S.Gorba-čovs, A.Skrupskis, R.Semjonovs.

J.Rudzāts un A.Ecētājs atgūšanos no alkohola veica ar medicīnu pa-līdzību. I.Pudulis un L.Rullis, kas strādāja jau no 1994. gada septembra un šī gada martā viņiem būtu iestāties algoto bezdarbnieku statuss, uzskatī-ja, ka te ir garlaicīgi un no 24. līdz 31. janvārim dzēra katru dienu. L.Rullim pat gulta likās par mīkstu, jo atlaidās «atpūsties» kāpputelpā, kas mums sagādāja lielas neērtības.

No 1994. gada augusta strādā A.Aizpurvis un P.Jaudzems, kuri ir nostrādājuši sešus mēnešus un viņ-riem iestāties algoto bezdarbnieku statuss. Arī viņi nav atturībnieki, bet nav pazaudējuši apziņu, nopietni iz-turas pret darbu un pret sevi. Viņiem tad arī sakām paldies un labprāt tur-pināsim darba attiecības.

Labprāt nodrošinātu ar darbu un dzīvesvietu kādu ģimeni, jo uzskāms dažādus remontus. Ja atrodas kāda ģimene vai strādātgrīboši vīriņi, tad jāgriežas Līvānu nodarbinātības dienestā. Bet netikumus gan atstājiet labāk Līvānos!

Pēc algu saņemšanas dodam 4-5 brīvas dienas, lai varētu atpūsties vai aizbraukt pie ģimenes.

A.Pelse,
v/u «Ēka» direktore

Mācīties dienā, vakarā un... visu mūžu

«Latvijā jāveido vienota mūžizglītības sistēma, kas at-bilstu augsti izglītotas sa-biedrības vajadzībām. Dažā-dojami izglītības ieguves ceļi un radāmi apstākļi to brīvai izvēlei atkarībā no individa spējām, interesēm un pūlī-niem.» Šādiem daudzsolo-šiem vārdiem deklarācijā par valdības iecerēto darbību mūsu valdība grib mūs iepriecināt, liekot saprast, ka katram individam — jaunam vai vecākam — būs visas iespējas viņa individuālajai garīgajai plauksmei. Viens no šādiem izglītības iegūšanas ceļiem pieaugušajiem ir arī jaundibinātās tautas skolas, ar kurām mēs gribētu pie-līdzināties tautskolu izglītī-bas sistēmai citās valstīs.

Pagājušā gada martā pirms tautas skolas veidojās arī Preiļos, rajonā. Tās tapa pēc rajona vakarskolas di-rektores Vēsma Lubānes iniciatīvas, ar rajona padomes lēmumu un atbalstu. Vēsma Lubāne kļuva arī par tautas skolas direktori.

— Vai tautas skola ir pa-

plašinājusies, cik cilvēku tajā strādā, cik ir klausītāju un kādas nodarbības notiek?

— Pašlaik pastāv tautas skola Preiļos un tās filiāles Līvānos, Riebiņos, Aglonā, Dravniekos. Nodibinot tautas skolu, ar rajona padomes lēmumu tai tika piešķirti 300 latī. Pērn filiāļu vadītājiem varējām maksāt pa sep-tiņiem latiem mēnesī, pēc no-dokļu ieturēšanas viņiem pal-ika pa pieciem latiem. Prak-tiski šie cilvēki strādā bez atalgojuma.

Līdzekļu trūkuma dēļ tautas skolas darbam nevaram piesaistīt arī kvalificētus lek-torus. Bet lekcijas ir galvenā mācību forma tautas skolā. Speciālisti, kas tiek pierunāti strādāt ar klausītāju grupu, nesapņem neko.

Tomēr pagājušajā gadā Preiļos darbojās divas tautas skolas klausītāju grupas. Viena no tām tikās ar pilsētā ievērojamākajiem sabiedris-kajiem un saimnieciskajiem darbiniekiem. Otrā — vecāka gadagājuma krievu sie-

viešu grupa izvēlējās tēmu par kultūras mantojumu.

Tautas skolas īpatnība ir tāda, ka grupas strādā dažā-du laiku, dalībnieku sastāvs var mainīties. Novembrī un decembrī bija nodibināta žurnālistikas grupiņa. Ar to strādāja žurnāliste pēc izglītības Inta Baiba. Tika sagata-vots un iespiests tautas sko-las izdevums «Kabatluktu-rītis». Pašlaik organizējam biš-kopju grupu.

Līvānos ar tautas skolas filiāles klausītājiem strādā Ģertrūde Livmane, nodarbī-bas notiek par latviešu tautas tradīcijām, kultūru, mājsaim-niecību. Tajā ir vidēji 10 klausītāji, bet lekcijas lasa Līvānu 1. vidusskolas skolotāji.

Aglonas filiālē iesaistīju-šies 12 cilvēki, tā pastāv pie vidusskolas, vada Silvija Ma-delāne. Šeit priekšplānā iz-virzītas divas tēmas — sveš-valodu apgūšana un biznesa lietas. Notiek lekcijas arī par citām tēmām, psiholoģiskie testi.

Riebiņos ar tautas skolas apmeklētājiem strādā Valen-

tīna Skutele. Darbs veltīts bērniem, māmiņām. Divas reizes nedēļā māmiņu skolā notiek aerobikas nodarbī-bas, ko vada Marina Harla-mova. Vietējais bērnodārzs ir slēgts, mazuļi uzturas mājās, bet lai palīdzētu viņiem būt atrastiem sabiedrībā, iemā-cītu dziesmas, rotaļas, nodi-bināts pirmsskolas vecuma bērnu ansamblis. Notiek arī zīmēšanas nodarbības. Tau-tas skolas apmeklētāji var mācīties arī klūdziņu pinēju iemaņas.

Dravniekos desmit tautas skolas klausītājus uz nodar-bībām saaicina Rita Surgun-ke. Šeit lekcijas un praktiskās nodarbības veltītas ģimenei.

Tautas skolas normālai darbībai un tās paplašināšanai ir vajadzīgi līdzekļi.

— Vai šogad skola būs bagātāka? Kur tā atradīsies, jo, kā zināms, vakarskola, kuras telpās līdz šim pastāvēja tautas skola, ir saņē-musi savā lietošanā namu, kas kādreiz celts keramiķu vajadzībām.

— Šogad strādās 9 filiāles.

Ja vien to vadītājiem varēsīm maksāt kaut nedaudz lielāku summu. Vadoties no aprēķi-na — 15 latī mēnesī filiāles vadītājam, paredzot līdzekļus samaksai par lekcijām, iep-lānojt izdevumus par reklāmu (līdz šim mēs pat sludināju-mu nevaram publicēt, lai iz-zīņotu jaunu tēmu un uz to aicinātu klausītājus), rajona vadībai esam lūguši tautas skolai piešķirt 3000 latus. Pašlaik man nav naudas arī komandējumam, lai varētu aizbraukt uz kādu filiāli. Nav samaksāts arī par darbu jan-vārī, jo nezīnu, ar kādu summu tautas skola šogad var rēķināties. Bijusi kerami-ķu darbnīca, kas tagad nonā-kusi vakarskolas rīcībā, gai-da nopietnu remontu un lie-lus izdevumus. Jāmaina elek-troinstalācija, jāgādā apku-res katls, bet apkures sistē-mā jāmaina caurules un radi-atori, jāmūrē skursteņi, sie-nas jākrāso, jo kaut kas ir dedzis, un telpas piekvēpu-šas. Vairāk nekā 3000 latu būs vajadzīgs šīs mājas re-montam. Tomēr ceram nā-

košo mācību gadu uzsākt jaunajās telpās. Gan vakar-skola, gan tautas skola. Do-māju, ka izmantosim iespēju apgūt podniecību.

— Vai vakarskolēnu skaits nesamazinās, jo ta-gad taču nav obligātas pra-sības pēc vidējās izglītības?

— Šajā mācību gadā va-karskolā mācības uzsāka 134 skolēni, vairāk nekā jel-kad agrāk. (Ieskaitot konsul-tāciju punktu Līvānos.) Ir vai-rāk kļuvis to uzņēmumu, kas nevēlas pieņemt darbā jau-niešus bez vidējās izglītības, piemēram, policija, uguns-dzēsības dienests, privātās firmas. Uz vakarskolu iero-das jaunieši no Rožupes, Gailīšiem, Rušonas, Pelē-čiem, Vārkavas, Galēniem un, protams, no Preiļiem. Pa-matdarbā vakarskolā, ie-skaitot Līvānu konsultāciju punktu, strādā pieci skolotā-ji. Māca arī skolu valdes dar-binieki, vidusskolu skolotāji amata savienošanas kārtībā. Mācības notiek no 7. līdz 12. klasei.

L.Rancāne

UGUNŠ AIZNEŠTIE

Skatieties Preiļu kinoteātri «Ezerzeme»
26., 27. un 28. februārī!

RAJONA SKOLĀS

**Valentīna dienas svinības
Aglonas ģimnāzijā**

♦ Jau otro gadu 14. februārī Aglonas ģimnāzijā tiek atzīmēta Valentīna diena.

Šogad Valentīna dienu ievadīja skolotāja Māra Mikulāna vadītais dramatisks pulciņš ar lugu «Varmācība un mīlestība», kurā savdabīgi attēlotas skolēnu un skolotāju attiecības.

Šī sarīkojuma mērķis bija noteikt labāko skolas gada Valentīna pāri. Konkurss skolēni varēja pieteikties no 8. līdz 12. klasei. Konkursa gaitā skatītāji vēroja dalībnieku atjautību, izdomu, veiklību, māku uzstāties publikas priekšā.

Katrs paris rādīja arī dejas māku. Katru dalībnieku soli uzmanīgi vēroja skolēnu žūrija. Par vakara kārtību rūpējās konkursa vadītāji un Amoriņš.

Pārtraukumā nelielas balvas varēja iegūt arī skatītāji, pareizi uzminot miklas.

Par skatītāju simpātiju kļuva pāris no 11. klases — Ina Daņileviča un Jānis Melņiks, bet šī gada skolas Valentīna godu ieguva Ina Skudra un Jānis Špoks.

Skolā darbojās arī Amoriņa pasts, ar kura palīdzību tika nokārtotas daudzas mīlestības lietas.

Valentīna diena noslēdzās ar diskotēku, kuras sākumā šī gada Valentīnus kronēja pagājušā gada Valentīnu pāris.

Aglonas ģimnāzijas
10. klases skolēni

**Mīlestības diena
Jaunsilavu skolā**

♦ Šogad pirmo reizi Jaunsilavu skolā svinējām Valentīna — mīlestības dienu.

7. klases veidotā sienas avīze jau kopš 10. februāra iepazīstināja lasītājus ar Valentīna dienas rašanās vēsturi un gaidāmajiem pasākumiem skolā. Tā informēja, ka 13. un 14. februārī darbosies Amora pasts. Valentīna dienu bija sagatavota apsveikumu izstāde, kurā īpaši izcēlās Lienes Leišupes darbs.

Pirmssvētku nedēļā rīkojām divas aptaujas. Vienā no tām skolēni atzīmēja labāko, ko saskatījuši katrā skolotāja stundā vai personībā. Otrā aptauja patiesībā bija mis un mistera Valentīnu vēlēšanas.

14. februāra pēcpusdienā pulcējāmies zālē, kur tautasdziesmas par mīlestību skandēja 2. klases meitenes un zēni, dejoja 1.-4. klašu deju kolektīvs un uzstājās skolotājas S.Ziemeles vadītā aerobikas grupa.

Skolotāji bija iestudējuši Rūdolfa Blaumaņa darbu «Brīnumzāle».

Ieradās pastnieks Pečkins, kurš mūsu skolā ir diezgan biežs viesis. Šoreiz pastnieks, kuru ļoti amizanti atveidoja skolotāja Marija Bronka, bija iemācījies latviešu valodu un solījās kārtot valodas eksāmenu. Viņš dāvināja skolotājiem sirsniņveida somiņas, kurās atradās skolēnu rakstītie labie vārdi. Bet Amora plašo pastu daļot skolēniem, pastniekam pat pīere kļuva slapja.

Svētku kulminācija bija Valentīnu kronēšana. Jaunāko klašu grupā par tiem kļuva Antra Bronka un Ainis Veigurs, bet vecāko klašu grupā — Anda Tērauda un Edgars Pūcītis. Sekoja diskotēka.

Draudzības un mīlestības nekad nevar būt par daudz! Lai visi prot to dāvēt un ir cienīgi saņemt!

Madara Kaktīniece,
Jaunsilavu pamatskolas 8. klases skolniece

SLUDINĀJUMI/REKLĀMA 22305

Pārdod

māju Jersikas pagastā atpūtnieku rajonā. Tel. 8-252-31953;

automašīnu Ford Sierra, 1,6, 1983.g., pēc avārijas par 1300 \$. Zvanīt 22527;

ledusskapjus. Tel. 21268;

VAZ-21063, 48000 km, Ls 1700. Tel. 22431;

Toyota Starlet 1,5 D, 1987.g., pelēkā metāliskā krāsā, 4 l dīzeļdegvielas uz 100 km. Tel. 23952;

lietotu traktoru T-16M ar inventāru. Tel. 39505.

Pērk

pārtikas kartupeļus. Tel. 22121;

automašīnu «Niva», zvanīt darba dienās no 8 līdz 17, tel. 22202;

gaļu, arī dzīvsvārā. Tel. 55743.

Maina

2 istabu dzīvokli Preiļu centrā bez ērtībām pret 2 istabu vai 1,5 istabu dzīvokli ar ērtībām. Tālr. 24208.

Dažādi

Neuzsākot darbību, tiek likvidēta k/s «Melnā zeme».

Pasaulē ir divas laimes,
Viena - būt pašam laimīgam,
Otra - padarīt laimīgu citus.
J.Tuvims
Sirsniņu paldies sakām Līvānu slimnīcas
kirurģijas nodaļas ārstam L. Traškovam
un nodaļas kolektīvam par mūsu dēla
Jāņa Juskāna ārstēšanu.
Māte, tēvs

Sirsniņi pateicos Vārkavas draudzes priesterim Pujātam, Vanagu dziedātājiem, radiem, draugiem, darba kolēģiem un kaimiņiem, kuri bija kopā ar mums, MĀMIŅU pavadot mūžībā.
Ludvigs Vilcāns

Dusi, baltā māmuliņa,
Tēvu zeme tevi klās.
Sērojam ar Tevi, Bronislava Sparāne, MĀMIŅU smiltājā izvadot.
A/s «Preiļu siers» kolektīvs

Tikai šis tālums vistālākais,
Tikai pēc šķiršanās šis
Nekad vairs tikšanās nav.
O.Vācietis
Lai mūsu līdzjūtība palīdz
pārciest sāpju smagumu
Helēnai Stašulānei, no VĪRA
uz mūžu šķīroties.
Darbabiēdri

Kā negrib sirds ticēt,
Ka cilvēks var tā —
No gaišas dienas aiziet mūžībā
A.Skalbe
Izsakām dziļu līdzjūtību
Helēnai Stašulānei, no VĪRA
uz mūžu atvadoties.
Mājas kaimiņi

Cik salts šis rīts, —
Klau, vēji staigā,
Un kaut kur izgaisusi
Tēva balss...
Dalām bēdu smagumu ar
Valentīnu Lietauņieci, TĒVU
smiltajā guldot.
Darba biedri

Viss nepazūd, kad, māmip,
kapu kalnā
Pār tevi vēsas smilšu saujas krit
Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē
devi,
Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mīt
Izsakām dziļu līdzjūtību
Bronislavai Sparānei,
MĀMUĻU aizsaulē izvadot.
Aizkalnes pagasta padomes
deputāti

Cik salts šis rīts, —
Klau, vēji staigā,
Un kaut kur izgaisusi
Mātes balss.
Izsakām patiesu līdzjūtību
Annai Želvai, no MĀMIŅAS
uz mūžu šķīroties.
Kaimiņi

Но мама умерла, и свет, что
мне светил,
Перед зарей погас.
К.Кулиев
Скорбим вместе с Денисом
Дементьевым по поводу
трагической смерти МАТЕРИ.
Учащиеся, кл. руководитель и
родители 9в класса.

Firma iepērk skujkoku brusas, zāģmēri mm 235 x 165 x 2750, 255 x 185 x 2750, pielaidē 0 ± 2 mm platumā, biezumā, ± 10 mm garumā.
Kvalitātes prasības: zilējums, kukaiņu bojājumi, nedrīkst būt trupējis, puvis.
Cena Ls 45 par kub.m, t. sk. apgrozījuma nodoklis.
Apmaksa tūlītēja. Informācija pa tālruniem Jelgavā
8-230-24975, 27672, 23365.

Līvānu pilsētas dome iepērk malku no fiziskām un juridiskām personām jebkuros daudzumos. Cena pēc vienošanās. Tālr. 41564, 43623.

Firma «TKM» IEPĒRK SERTIFIKĀTUS no fiziskām un juridiskām personām. Adrese: Preiļi, Paulāna ielā 3a, 16. kab. no plkst. 10 līdz 16. Tel. 22202.

Pamatojoties uz Bankas valdes 1995. gada 6. februāra lēmumu, no šī gada 15. februāra tiek noteikti šādi termiņdepozīta noguldījumi:

LATOS —

- uz 3 mēnešiem — 18% gadā,
- uz 6 mēnešiem — 14% gadā,
- uz 12 mēnešiem — 12% gadā,

BRĪVI KONVERTĒJAMĀ VALŪTĀ —

- uz 3, 6 un 12 mēnešiem — 12% gadā.

MINIMĀLAIS DEPOZĪTA NOGULDĪJUMA APJOMS:

	Fiziskām personām	Juridiskām personām
Latos	25	100
USD	100	500
DEM	150	800

Bērnu noguldījumu ienākums noteikts — 10% gadā, noguldījumiem uz pieprasījumu — 5% gadā, juridisko personu norēķinu kontiem — 3% gadā.

Фирма «Цеплиши»
принимает заказы и
изготавливает: водосточные
трубы, латки, кровельные из
жести, принимает заказы на
изготовление круглых печей,
выполняет разные
жестяные работы.
Телефоны в Преилях 22613, в
Екабпилсе 8-252-63832 (с 8 до
10), 8-252-23063.

Firma «Ceplīši»
pieņem pasūtījumus un
izgatavo: ūdens
notekcaurules, klāj skārda
juntus, izgatavo apaļos
krāšņu apvalkus, izpilda
dažādus skārdnieka darbus.
Tālr. Jēkabpilī 8-252-63832
(no 8 līdz 10), 8-252-23063,
Preiļos 22613.

**Pērk privatizācijas
sertifikātus. Tālrunis
23747.**

Veidlapas
Preiļu grāmatnīcā. T. 22148.
Līvānu grāmatnīcā. T. 44306.

Latgales Finanšu un Investīciju
Kompānija

IEPĒRK SERTIFIKĀTUS

Adrese: Preiļos, Brīvības ielā 1, tālr. 21061
Līvānos, Rūpniecības ielā 1, tālr. 42663
Aglonā, Somersetas ielā 34, tālr. 15315.

NOVADNIEKS
Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
22059, 21759, 22154, 21996, 21985, 22305.
PASŪTĪJUMA INDEKSS 68169.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks»
REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS
Reģistrācijas apliecība № 1018.
Iespēsts SIA «SAB» Daugavpilī, Valkas
ielā 1. Ofsetiespiedums. 1 iespiedloksne.
Metiens 5300 eksemplāru. Pas. № 336